

ת"פ (ירושלים) 52844-02-24 - מדינת ישראל נ' מחמד פרוך

ת"פ (ירושלים) 52844-02-24 - מדינת ישראל נ' מחמד פרוךשלים

ת"פ (ירושלים) 52844-02-24

מדינת ישראל

ע"י ענף תביעות

מחוז ירושלים

נ ג ד

מחמד פרוך

בית משפט השלום בירושלים

[03.11.2024]

כבוד הנשיא שמואל הרבסט

ע"י ב"כ עוה"ד וסים דראושה

גזר דין

כתב האישום והסדר הטיעון

הצדדים הגיעו להסדר טיעון אשר במסגרתו, הנאשם הודה והורשע בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום וכן צירף את ת"פ 32835-05-23 אשר נפתח בבית משפט השלום בתל אביב, הודה והורשע גם במיוחס לו שם.

החלק הכללי בכתב האישום מתאר קשר שהנאשם קשר עם מוחמד חלילי, מוחמד שעראוי, עלי צאלח ואחר שזהותו אינה ידועה (להלן: "חלילי", "שעראוי", "עלי", ו-"האחר" בהתאמה) לשם גניבת רכב מתחומי העיר ירושלים והעברתו לתחומי האזור.

במסגרת הקשר, הצטיידו חברי הכנופייה ברכבו של הנאשם מסוג מאזדה (להלן: "הרכב המוביל") וכן במכשיר להתנעת כלי רכב ומשבש תדרים של תדרי מערכת אכיפת החוק וכוחות הביטחון.

במסגרת הקשר, תיאמו חברי הכנופייה וחילקו ביניהם תפקידים כך שהנאשם יסיע את האחרים ברכב המוביל לשכונת פסגת זאב, שם יאתרו חברי הכנופייה כלי רכב לגניבה ועלי יצלם את כלי הרכב וישלח את פרטיו ומיקומו לאחר באמצעות הטלפון של הנאשם. עוד סוכם שחלילי יניע את כלי הרכב באמצעות כלי ההנעה ושעראוי ינהג בו אל תחומי האזור, תוך שיתר חברי הכנופייה יסעו לפניו ברכב המוביל.

ביום 14.2.24, חנה המתלונן את רכבו מסוג טויוטה לנד קרוזר בצבע שחור, ברחוב גדוד חרמש בירושלים. למחרת,

ביום 15.2.24, הגיעו שעראוי וחלילי למקום, כשבאמתחתם כלי ההנעה ומשבש התדרים, כשבכוונתם לגנוב את

הרכב. השניים קרבו לרכב, שברו את שמשת דלת הנוסע באמצעות מברג, נכנסו לתוכו והניעו אותו באמצעות כלי ההנעה.

מיד ובסמוך, נהג שעראוי ברכב אל תחומי האזור דרך כביש 437 בעוד הנאשם ויתר חברי הכנופייה נוסעים לפניו ברכב המוביל.

בעקבות דיווח על גניבת הרכב, כוחות שיטור ביצעו חסימה משטרתית בסמוך לכיכר אדם. בהגיע הנאשם וחברי הכנופייה לחסימה, הורה כוח השיטור על מעצרו, ובכליהם נמצאו כלי ההנעה ומשבש התדרים. בגין מעשיו אלה, הורשע הנאשם בעבירה של הסעת תושב זר השוהה שלא כדין לפי סעיף 12 א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 (להלן: "חוק הכניסה לישראל") וגניבת רכב בצוותא חדא לפי סעיף 413 ב + 29 א(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

בתיק המצורף, ת"פ 32835-05-23, הואשם הנאשם בכך שביום 10.5.23, בשעה 03:13 לערך, גנב אופנוע השייך למתלון, בכך שהניע אותו ואז נהג על האופנוע כשהוא נוהג אחרי נאשם אחר שנהג ברכב מסוג פורד. כאשר הבחין הנאשם בניידות משטרה בכביש 443, בלם את האופנוע, ירד ממנו והחל להימלט בריצה, עד אשר נתפס על ידי השוטרים.

בגין כך הורשע הנאשם בעבירה של גניבת רכב לפי סעיף 413 לחוק העונשין, נהיגה ללא רישיון נהיגה לסוג כלי הרכב שבו נהג לפי סעיף 10 א(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961 ונהיגה ברכב ללא ביטוח לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש] תש"ל-1970.

תסקיר שירות המבחן

תסקיר שירות המבחן מתאר כי הנאשם רווק בן 20 שנה, התגורר טרם מעצרו בבית הוריו בבית חנינא, ירושלים. במשפחתו, חמישה ילדים והוא השלישי בסדר הלידה. האב אינו עובד בשל מצבו הבריאותי, אך בעבר עסק בשיפוצים, ואמו עקרת בית.

הנאשם השתלב בילדותו במסגרות לימודיות ושלל קשיים לימודיים, אך כאשר היה בן 18 שנים, אביו נאלץ לעזוב את עבודתו בשל מצב בריאותו, והנאשם חש אחריות לפרנסת המשפחה ונשר מבית הספר, על אף התנגדות הוריו. במשך שנתיים הנאשם עבד בתחום השיפוצים ולאחר מכן למד ספרות ועבד כספר אצל דודו, עד מעצרו הנוכחי. אין לחובתו הרשעות קודמות והוא שלל שימוש בחומרים משני תודעה.

שירות המבחן תיאר את התרשמותו מהנאשם, בעת מעצרו הקודם. הוא תיאר שהנאשם גדל בסביבה נורמטיבית, ללא השתייכות לחברה שולית ועבריינית, גילה יציבות תעסוקתית וביטא שאיפה להתפתח מבחינה כלכלית ואישית. לצד זאת, גדל במצוקה כלכלית משמעותית והוריו התקשו להוות עבורו גורמי סמכות ומציבי גבול. שירות המבחן התרשם שהנאשם פעל ללא הפעלת שיקול דעת, התקשה לבחון את חלקיו הבעייתיים ונקט גישה מכחישה השוללת כל התנהלות פסולה ובעייתית. הוא לא הפנים את חומרת מעשיו והדבר בא לידי ביטוי בכך שנעצר שוב בעבירות דנן, תוך כדי הליך משפטי המתנהל כנגדו, מה שעשוי להעיד על חוסר הפנמה וגבולות של האסור והמותר והתנהלות מתירנית ועבריינית מופנמת.

ביחס לעבירות בתיק העיקרי, הנאשם מסר כי בן דודו פנה אליו בבקשה שיסיע אותו ואת שני חבריו. הוא אסף אותם ונסע, וכאשר הגיעו לתחנת דלק, כלל הנוסעים ירדו, מלבדו. כששבו לרכב, אחד מחבריו של בן הדוד לא חזר, ובהמשך נעצרו על ידי משטרה. הנאשם שלל הכרות עם חבריו של בן דודו ומסר כי לא היה בכוונתו לגנוב את הרכב והוא לא ידע על קיומו של ציוד לצורך גניבה.

ביחס לעבירות בתיק המצורף, הנאשם אמר כי בן דוד אחר שלו, פנה אליו בהצעת עבודה בתל אביב, וביקש ממנו לנהוג באופן נסווע ולנסוע אחריו. הוא לא רצה לעשות זאת, אך בן דודו איים עליו באמצעות סכין והוא חש סכנה לחייו ולכן החליט להיענות לבקשתו. הוא שלל כוונה לגנוב את האופנוע ומסר שלא ידע שמדובר באופנוע גנוב. לבסוף, שירות המבחן התרשם שהנאשם לא לוקח אחריות על מעשיו, מטיל את האחריות לביצוע העבירות על קרובי משפחתו ומטשטש ומצמצם מחומרת המעשים בתיאוריו כי לא ידע שמדובר בכלי רכב גנובים. עוד צוין, שההליכים המשפטיים אינם מהווים עבורו גורם הרתעתי.

לאחר ששקלל את מכלול נתוניו של הנאשם, המליץ שירות המבחן על הטלת מאסר בפועל כענישה מוחשית ומציבת גבולות ברורים, תוך התחשבות בגילו הצעיר והיעדר הרשעות קודמות, וכן על הטלת מאסר מותנה כגורם מרתיע נוסף. הטיעונים לעונש

ב"כ המאשימה עמד על נסיבותיו האישיות של הנאשם ועל כך שבתיק העיקרי גנב רכב אשר שוויו עולה כדי מאות אלפי שקלים, לאחר שיחד עם הנאשמים האחרים הצטייד בכלי פריצה מתוחכמים.

בהתחשב בכל הנדרש, לשיטת המאשימה, מתחם הענישה ההולם הינו 12-24 חודשי מאסר באשר לתיק העיקרי, ובאשר לתיק המצורף - בין 10 ל-24 חודשי מאסר.

מכיוון שהתסקיר שלילי ואין במקרה זה שיקום, עתרה המאשימה לגזור על הנאשם 24 חודשי מאסר, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי וכן פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי והתחייבות.

הסנגור טען לעומת זאת, כי העובדה שכלי הרכב נתפסו, כפי שציינה המאשימה, מהווה נסיבה מקילה, הן למתחם המבוקש והן לעניין הפיצוי.

הוא הדגיש שהנאשם הוא צעיר ללא עבר שצירף תיק נוסף ולכן הכף נוטה לתחתית מתחם הענישה. הנאשם לא ביצע את העבירות לבדו, אלא נגרר אחר אחרים, בוגרים ממנו ושני כתבי האישום יוצרים יחד מסכת עבריינית אחת, אשר יש לקבוע עבורה מתחם עונש אחד.

נסיבותיו האישיות של הנאשם מורכבות, הוא לקח אחריות והודה בעבירות המיוחסות לו בשני התיקים, מבלי שהובטח לו דבר.

גם שירות המבחן ציין את גילו הצעיר של הנאשם ואי מעורבותו בפלילים בעבר ובנוסף, הנאשם נעצר במסגרת הליכים אלה לראשונה בחייו, והוא נמצא במעצר עד תום ההליכים.

לפיכך, ביקש הסנגור, להתחשב בנאשם הן בענישה הנוכחית והן בענישה המותנית ולתת לו הזדמנות להוכיח שחזר למוטב.

הנאשם בדברו האחרון אמר שהוא מצטער על מעשיו, הוא הפיק לקח ולא רוצה לשוב על הטעות.

דיון והכרעה

העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ובניסיונותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

בהתאם לעיקרון זה, בית המשפט קובע מתחם עונש הולם למעשה העבירה, ולשם כך מתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובניסיונות הקשורות בביצוע העבירה (ראו סעיפים 40 ב ו-40 ג לחוק העונשין).

כל אחד מכתבי האישום עומד לבדו. מדובר בשני אירועים נפרדים, שבוצעו בפער של כ-10 חודשים, בערים, בזירות ובנסיבות שונות, ולכן לכל אחד מהם אקבע מתחם עונש הולם נפרד.

בתיק העיקרי, הנאשם ביצע עבירות גניבת רכב, אליהן נלוו עבירות נוספות.

עבירות גניבת הרכב נפוצות מאוד בישראל, והן חלק מתופעה שבה עבריינים מתארגנים יחדיו, כדי לגנוב רכבים ולהעבירם אל מחוץ לשטחי ישראל. כלי הרכב או חלקיהם נמכרים, וכך כל המעורבים מרוויחים מביצוע העבירות. הנפגעים מביצוע העבירות הם בעלי כלי הרכב, אשר באחת, מוצאים את עצמם ללא רכבם, נדרשים לפעול לדיווח על מעשה הגניבה, הן לרשויות והן לחברות הביטוח, נאלצים להתנייד בדרכים חלופיות, תוך שמלוות אותם תחושות קשות של פגיעה בקניינם, בפרטיותם ובשלוותם.

חומרת העבירות והיקפן מחייבת התייחסות הולמת בענישה, כזו שתביא להרתעת העוברים על החוק או המבקשים לעשות זאת, ועליה לכלול גם ענישה כלכלית אשר תבטא את חוסר הכדאיות לביצוע העבירות.

במקרה שלפניי, הנאשם חבר לאחרים, אשר יחד תכננו את העבירות, תוך חלוקת התפקידים ביניהם מראש והצטיידות בכלים ומכשירים שיסייעו להם להשלים את מלאכתם.

חלקו של הנאשם בביצוע העבירה משמעותי. חברי החוליה תכננו מבעוד מועד, שהנאשם יסיע ברכבו את הנאשמים האחרים למקום שבו אותר הרכב הגנוב והוא זה אשר בפועל נסע ברכבו מוביל, לפני הרכב הגנוב, לאחר גניבתו.

הגם שהנאשם הוא לא זה אשר התפרץ לרכב הגנוב והסיע אותו, מעורבותו בעבירה משמעותית ומהותית, ומכאן הרשעתו בעבירה גופה.

בנוסף, הורשע הנאשם בעבירה של הסעת תושב זר, בה מוגן הערך החברתי של הגנה על גבולותיה של מדינת ישראל וזכותה וחובתה לקבוע את זהות הבאים בשעריה.

הסעת תושב זר, לשם ביצוע גניבה, כבמקרה דנן, בשונה מאשר הסעתו לצרכים אחרים, חמורה במיוחד, באשר היא פוגעת ומסכנת את אזרחי מדינת ישראל ופוגעת במרקם החיים התקין.

לאחר ששקלתי את הפגיעה בערכים המוגנים, נסיבות ביצוע העבירה והענישה הנוהגת בפסיקה, אני קובע כי מתחם העונש ההולם את העבירות במקרה זה נע בין 10 ל-20 חודשי מאסר, נוסף לעונשים נלווים.

בתיק המצורף, נסיבות המקרה מלמדות שהנאשם, יחד עם נאשם נוסף בכתב האישום, גנב אופנוע. הנאשם עשה זאת בשעה לילה, ולאחר שגנב את האופנוע ונסע מן המקום, והבחין בניידות משטרה, ירד מהאופנוע ונס מהמקום בריצה, עד אשר השוטר עצר אותו.

נוסף לעבירת גניבת רכב, הנאשם נהג ללא רישיון מתאים וללא ביטוח. עבירות אלה מסכנות את כלל המשתמשים בדרכים הציבוריות, כאשר אדם שלא הוכשר לנהיגה נוהג בכלי רכב, מסכן אותם, בנהיגה שעשויה להביא גם לקיפוח חיים, מבלי שנהיגתו מבוססת. כך, מעבר לפגיעה הצפויה בחיי אדם, מדובר בנהיגה פוגענית שאינה מבוססת. הנאשם פעל בתעוזה, ללא מורא הדין, תוך אדישות לנזק שמעשיו גרמו לבעל האופנוע, וחמור לא פחות מכך - תוך אדישות לסכנה שבה העמיד את הציבור העושה שימוש בדרכים ציבוריות, ובכך באה לידי ביטוי חומרת מעשיו והפגיעה המשמעותית בערכים המוגנים.

בהתחשב בכל הנדרש, מתחם העונש ההולם עבירות אלה נע בין 8 ל- 18 חודשי מאסר, נוסף לענישה נלווית העונש המתאים

הנאשם הודה בעבירות המיוחסות לו ובכך קיבל אחריות על מעשיו ושיתף פעולה עם רשויות אכיפת החוק, וכן גם את הצורך לנהל הליך הוכחות בעניינו.

עברו של הנאשם נקי, ואין לחובתו הרשעות קודמות, כך שזוהי מעורבותו הראשונה בפלילים. כל זאת - לזכות הנאשם.

הנאשם גדל בצל מצוקה כלכלית ובגיל צעיר נשר ממסגרת לימודית, וכך מצא עצמו כנער צעיר מפרנס את משפחתו, ללא גורמי סמכות מיטיבים ומציבי גבול. אין ספק שלכך יש השפעה על מעורבותו בפלילים כעת, וגם זאת שקלטת. מאידך, הנסיבה המרכזית לחובתו של הנאשם היא בכך שלאחר שביצע את העבירות נשוא התיק המצורף ונעצר בגין, שב וחזר לבצע את העבירות נשוא התיק העיקרי. מכאן, שהנאשם לא הורתע מההליכים הפליליים שהחלו נגדו, ולא היה די בהם כדי להביאו לתובנה המתאימה ולהימנע ממעורבות פלילית נוספת.

שירות המבחן בחן את יחסו של הנאשם לעבירות, ודיווח שהנאשם הסביר את מעורבותו בשני התיקים, בהשפעה של בני דודיו עליו ותיאר כי באחד המקרים פעל תחת איום על חייו. התרשמות שירות המבחן מכך הייתה שהנאשם לא לוקח אחריות על מעשיו ומטיל את האחריות לביצוע העבירות על קרובי משפחתו, מטשטש ומצמצם מחומרת מעשיו, וכי ההליכים המשפטיים בעניינו אינם מהווים עבורו גורם הרתעתי. משום כך, ולאחר שבחן את מכלול שיקוליו של הנאשם, המליץ שירות המבחן על הטלת מאסר בפועל ומאסר מותנה.

כלומר, לצד נטילת האחריות אשר באה לידי ביטוי בהודאה בביצוע העבירות, הנאשם מטשטש את אחריותו על המעשים ותולה את ביצועם בהשפעה של אחרים עליו.

לצד שיקולים אלה, שקלטת את העובדה כי לפניי אדם צעיר בראשית דרכו בחיים, אשר לראשונה בחייו נתון במעצר עד תום ההליכים ומופנה למאסר, ולכן - אין ספק שעונש מאסר יהיה קשה עבורו, ינתק אותו מסביבת חייו המוכרת וימנע ממנו יכולת להתפרנס. עם זאת, בהתחשב בסוג העבירות וחומרתן, ובלא הליך שיקומי כלשהו, לא ניתן להימנע מכך בנסיבות העניין, אלא שנכון יהיה לחפוף מתחמים עונשיים אלו באורח חלקי, וזאת, כאמור, נוכח העבר הפלילי נטול ההרשעות והגיל הצעיר המיוחס לנאשם.

סוף דבר

סיכומי של דבר, נוכח כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 18 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי ימי מעצרו.

2. 3 חודשי מאסר אשר אותם לא ירצה הנאשם, אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסרו, על כל עבירת רכוש או כל עבירה אחרת בה הורשע בהליך זה.

3. קנס בסך 3,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.1.25.

4. פיצוי בסך 1,000 ₪ לכל אחד מהמתלוננים בשני כתבי האישום, אשר ישולמו עד יום 1.1.2025.

המזכירות תפיק לנאשם שוברי תשלום בהתאם לפרטי המתלוננים אשר תמציא המאשימה עד ליום 1.12.24.

5. הנאשם מתחייב בסך 5,000 ₪ שלא לעבור על כל אחת מן העבירות אשר בהן הורשע בהליך זה, וזאת במשך שנתיים מיום שחרורו ממאסרו. הנאשם הבין והתחייב.

6. פסילה בפועל מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה למשך שנה מיום שחרורו. רישיון הנהיגה יופקד עד ליום 1.12.24.

7. פסילה מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה, למשך שנה, וזאת אם הנאשם יעבור על כל אחת מהעבירות אשר בהן הורשע, תוך שנתיים מיום שחרורו.

8. המוצגים אשר קיימים בתיק זה יחולטו או יושמדו- וזאת על פי חוות דעתו של רשם המוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, ב' חשוון תשפ"ה, 03 נובמבר 2024, בנוכחות הצדדים ובאי כוחם.